

Holy Communion

Proper 14C Trinity 8 on Sunday, 7 August 2022

Hebrews 11.1-3, 8-16

The Epistle is written in the 11th chapter of the Epistle to the Hebrews beginning at the 1st verse.

Now faith is the assurance of things hoped for, the conviction of things not seen. ² Indeed, by faith our ancestors received approval. ³ By faith we understand that the worlds were prepared by the word of God, so that what is seen was made from things that are not visible.

The Faith of Abraham

⁸ By faith Abraham obeyed when he was called to set out for a place that he was to receive as an inheritance; and he set out, not knowing where he was going. ⁹ By faith he stayed for a time in the land he had been promised, as in a foreign land, living in tents, as did Isaac and Jacob, who were heirs with him of the same promise. ¹⁰ For he looked forward to the city that has foundations, whose architect and builder is God. ¹¹ By faith he received power of procreation, even though he was too old—and Sarah herself was barren—because he considered him faithful who had promised. ¹² Therefore from one person, and this one as good as dead, descendants were born, ‘as many as the stars of heaven and as the innumerable grains of sand by the seashore.’

¹³ All of these died in faith without having received the promises, but from a distance they saw and greeted them. They confessed that they were strangers and foreigners on the

earth, ¹⁴ for people who speak in this way make it clear that they are seeking a homeland. ¹⁵ If they had been thinking of the land that they had left behind, they would have had opportunity to return. ¹⁶ But as it is, they desire a better country, that is, a heavenly one. Therefore God is not ashamed to be called their God; indeed, he has prepared a city for them.

До євреїв ІІ:І-3, 8-16

А віра то підстава сподіваного, доказ небаченого.

² Бо нею засвідчені старші були.

³ Вірою ми розуміємо, що віки Словом Божим збудовані, так що з невидимого сталось видиме.

⁸ Вірою Авраам, покликаний на місце, яке мав прийняти в спадщину, послухався та й пішов, не відаючи, куди йде.

⁹ Вірою він перебував на Землі Обіцяній, як на чужій, і проживав у наметах з Ісаком та Яковом, співспадкоємцями тієї ж обітницї,

¹⁰ бо чекав він міста, що має підвалини, що Бог його будівничий та творець.

¹¹ Вірою й Сара сама дістала силу прийняти насіння, і породила понад час свого віку, бо вірним вважала Того, Хто обітницю дав.

¹² Тому й від одного, та ще змертвілого, народилось так багато, як зорі небесні й пісок незчислений край моря.

¹³ Усі вони повмирили за вірою, не одержавши обітницї, але здалека бачили їх, і повітали, і вірували в них, та визнавали, що вони на землі чужаниці й приходьки.

¹⁴ Бо ті, що говорять таке, виявляють, що шукають

батьківщини.

¹⁵ І коли б вони пам'ятали ту, що вийшли з неї, то мали б були час повернутись. ¹⁶ Та бажають вони тепер кращої, цебто небесної, тому й Бог не соромиться їх, щоб звати Себе їхнім Богом, бо Він приготував їм місто.

Luke 12:32-40

³² 'Do not be afraid, little flock, for it is your Father's good pleasure to give you the kingdom. ³³ Sell your possessions, and give alms. Make purses for yourselves that do not wear out, an unfailing treasure in heaven, where no thief comes near and no moth destroys. ³⁴ For where your treasure is, there your heart will be also.

Watchful Slaves

³⁵ 'Be dressed for action and have your lamps lit; ³⁶ be like those who are waiting for their master to return from the wedding banquet, so that they may open the door for him as soon as he comes and knocks. ³⁷ Blessed are those slaves whom the master finds alert when he comes; truly I tell you, he will fasten his belt and have them sit down to eat, and he will come and serve them. ³⁸ If he comes during the middle of the night, or near dawn, and finds them so, blessed are those slaves.

³⁹ 'But know this: if the owner of the house had known at what hour the thief was coming, he would not have let his house be broken into. ⁴⁰ You also must be ready, for the Son of Man is coming at an unexpected hour.'

Від Луки 12:32-40

³² Не лякайся, черідко мала, бо сподобалося Отцю вашому дати вам Царство.

³³ Продавайте достатки свої та милостиню подавайте. Робіть калитки собі не старіючі, невичерпний скарб той у небі, куди не закрадається злодій, і міль де не точить.

³⁴ Бо де скарб ваш, там буде й серце ваше!

³⁵ Нехай підперезані будуть вам стегна, а світла ручні позасвічувані!

³⁶ І будьте подібними до людей, що очікують пана свого, коли вернеться він із весілля, щоб, як прийде й застукає, відчинити негайно йому.

³⁷ Блаженні раби ті, що пан, коли прийде, то знайде, що пильнують вони! Поправді кажу вам: підпережеться він і їх посадовить, і, підійшовши, буде їм послуговувати.

³⁸ І коли прийде о другій чи прийде о третій сторожі, та знайде так само, блаженні вони!

³⁹ Знайте ж це, що коли б знав господар, о котрій то годині підкрадеться злодій, то він пильнував би, і свого б дому не дав підкопати.

⁴⁰ Тому будьте готові і ви, бо прийде Син Людський тієї години, коли ви не думаєте!